Linda Lindberg: Almedalstal 2023

Talare
Linda Lindberg
Gruppledare för Sverigedemokraterna

Datum
1 juli 2023

Plats
Almedalen

Omständigheter
Sverigedemokraternas gruppledare Linda Lindbergs tal på Almedalsveckan 2023.

För 13 år sedan, år 2010, kom Sverigedemokraterna in i riksdagen. Det var också samma år som även jag förstod att jag var Sverigedemokrat.

Jag kände igen beskrivningen av de samhällsproblem som partiet förmedlade och jag delade också partiets vision om hur Sverige ska vara, upplevas och må. Att Sverige ska vara ett harmoniskt land präglat av sammanhållning, rättvisa, välmående, ordning och reda, sunt förnuft.

Det pratas ofta om "Jimmie moment" och där och då var mitt första sådana.

På tal om Jimmie moment så verkar även Socialdemokratin ha upplevt ett sådant i veckan. Man brukar säga att sent ska syndaren vakna.

Efter hundra års maktdominans i Sverige, och åtta sammanhängande år vid makten, påstår man sig nu plötsligt se lösningarna på de problem som man själva har skapat.

Man använder termer som paradigmskifte och säger, ibland ordagrant, saker som vi sverigedemokrater har sagt i decennier. Det som man tidigare har kallat oss främlingsfientliga, rasistiska och populistiska för.

Med en stor skopa makthunger, kan politisk riktning och agenda ändras. Det är väl lustigt ändå.

Och just det sätter fingret på en av de allra största skillnaderna mellan oss och Socialdemokraterna: trovärdigheten. Vi säger det vi menar och vi gör det vi säger. Socialdemokraterna säger det dom tror väljarna vill höra och gör sedan

ändå vad de vill, oaktat vad de sa. Det är ohederligt.

Man säger sig vara välfärdspartiet, men sanningen bör sägas. Aldrig i modern tid har så många sjuka människor utförsäkrats som under Socialdemokraternas åtta år vid makten. Funktionshindrade fick stå tillbaka då migrationen skulle bekostas, något som Magdalena Andersson dessutom har sagt helt öppet inför rullande kamera. Man har varit naiv och låtit kriminaliteten gentemot välfärden blomma ut och miljarder med skattemedel har betalats ut felaktigt, årligen.

Faktum är att deras förnekande av sitt ansvar för landets utveckling, mörkande av verkligheten och fula angrepp på dem som säger emot... Faktum är att just det var en stor del av mitt Jimmie-moment. Jag var så innerligt besviken på hur Socialdemokraterna, media och även den tidens Moderater, förde svenskarna bakom ljuset och angrep allt motstånd med fula, och helt galna påståenden.

Jag har nog kallats för det mesta genom åren och gör det än idag. Men vet ni vad. Det spelar ingen roll. För jag vet vem jag är – och jag vet att Sverigedemokraternas identitet och själ är genuin och god. Vi sätter Sverige främst. Det är inte dåligt, det är fullt logiskt. Och det borde varje ansvarsfull politiker i Sverige göra!

Jag såg igenom lögnerna, läste på, och tog ställning. Det resulterade i ett politiskt engagemang ett par år senare.

Beslutet att aktivt börja arbeta för Sveriges bästa kändes självklart

Och egentligen kan man, ironiskt nog, tacka sossarna för det.

Så vad är då visionen?

För mig och Sverigedemokraterna är visionen ett Sverige där man är trygg, där man kan göra sig förstådd, veta att välfärden fungerar och att ens skattepengar går till vettiga saker, och inte till kriminella nätverk, cyniska bidragsfuskare, andra länders medborgare eller bistånd till korrupta stater. Sverige ska vara ett land där man kan lita på samhället.

Där man får tandvård utan att ha en fet plånbok och där det ställs krav på icke-medborgare för att få tillgång till Sverige och svensk välfärd.

Ett samhälle där den som gör rätt för sig premieras före den som förstör och skapar kaos och elände omkring sig.

Där fokus är offret, inte förövaren.

Där fokus är Sverige – inte världen.

Där fokus är; gör din plikt, kräv din rätt.

Att det ställs krav.

Att ställa krav är medmänskligt.

Att ställa krav är att bry sig.

Allt detta, borde vara helt grundläggande.

Men ledande politiker har tyvärr avvikit allt mer till förmån för politiska nycker och makt, och de facto försatt Sverige i en dålig och direkt farlig situation. En situation som nu får andra länder att reagera och prata om Sverige i termer av skräckexempel, misslyckande. Och bara vi inte blir som Sverige.

Men här är vi! Sverigedemokraterna. Fortfarande stadiga i vår vision. Vi bryr oss inte om vad som är politiskt trendigt, utan går på det vi tror på.

Vi tror på vår sak och är beredda att stå upp i ur och skur för vår politik. Vi är många, vi har örat mot marken, står för stabilitet, kontinuitet och har ett starkt förtroende hos folket just av den anledningen! Och vi förvaltar det förtroendet.

Vår vision står sig och vi ska uppnå den.

Vi är här i politiken för en enda sak, vi ska styra skutan Sverige på rätt kurs igen, kosta vad det kosta vill. Blod, svett och tårar. För det finns ingen annan lösning, det finns inga andra alternativ.

Sverige var på väg mot helt fel håll. Jag saknade den trygghet som varit nationens livsnerv.

När jag växte upp såg Sverige annorlunda ut. Vi var det trygga och enade framgångsrika landet som, över hela världen, sågs som ett föredöme. Där ordning och reda gjorde grunden till välstånd.

Sverige har sedan dess förvandlats till en splittrad nation. Det är en stor sorg. Det gör mig ledsen när jag ser hur vårt land har försämrats helt i onödan.

Visst fanns det problem förr.

Men det var en annan sorts problem. En sorts problem som inte innefattade gängkrig, dagliga skjutningar, gruppvåldtäkter eller rena avrättningar.

Istället minns vi hur ett mord, eller annat hemskt våldsbrott, gav löpsedlar och förstasidor i flera dagar i sträck, ibland veckor. Idag blir ett mord en förstasida i några timmar, om det är tillräckligt spektakulärt, annars blir det en notis. En notis som snart byts ut av nästa notis, och nästa. Mord efter mord efter mord.

Vi minns också hur arbetslösheten ofta lamslog hela orter då den industri där familjen jobbade på lades ner.

Det här gjorde att människor fick bita ihop och verkligen kämpa för att klara vardagen. Man ville till varje pris klara sig utan att behöva bidrag, man brydde sig om sitt samhälle och man skulle göra rätt för sig.

Svensk välfärd är en gång i tiden byggd på denna grund. Att ta emot andras pengar, annat än i yttersta nödfall, var för de flesta helt otänkbart, och att lura till sig pengar fanns inte på kartan. Därför bygger stora delar av vårt bidragssystem på att de uppgifter man lämnar görs på heder och samvete. Tänk så fint. Hederligt och med ett gott samvete. Det präglade samhället.

Idag ser det annorlunda ut. Och jag förstår frustrationen hos svenskarna. Jag delar den frustrationen.

Arbetaren har stilla fått se på när delar av den surt ihoptjänade månadslönen skickats till statskassan och av staten hanterats ovarsamt och slösats på politiska verklighetsfrånvända projekt som ingen vill ha eller till människor som aldrig någonsin har bidragit med en krona, och inte heller kommer att göra det.

Det är orättvist. Jag tycker inte om orättvisor. Vi tycker inte om orättvisor. Däremot tycker vi om en stark välfärd och ett solidariskt land.

Men ansvar och sunt förnuft måste råda!

Och vanligt sunt förnuft är inte vanligt!

Men nu är förändringarnas tid äntligen här.

Och det har ju redan påbörjats. Efter en rivstart arbetas det effektivt i alla korridorer även om det ännu inte syns så mycket. Det är frustrerande, jag vet, men vi är på väg. Det är inget 60 meterslopp, utan det är ett maraton, över många många år, som ligger framför oss.

Vi har ju många saker på gång rent politiskt som jag ska komma in på alldeles strax, men en sak som också är grundläggande för att vi ska lyckas är ju att vi som nation behöver hitta VIkänslan!

Den gemensamma identiteten.

Att känna att vi tillhör ett sammanhang, ett lag, **ett land. Ett enat land.**

Sverige har efter decennier av politiska misslyckanden och ansvarslösa beslut gradvis hyvlat ner betydelsen, vikten av samhörighet. Dels har det nog berott på okunskap av gemenskapstankens betydelse, men det kan också bero på ren illvilja eller helt enkelt av ängslighet för att råka kränka någon.

Men känslan och stoltheten av att tillhöra just Sverige, ska vara stark. Ett privilegium.

Och mitt svar till dem som valt att ställa en massa krav och som inte har velat eller vill anpassa sig till samhället, är: Ni har hamnat i fel land. Det är det enkla svaret.

Vad jag vill understryka är att politiken har skapat detta.

Det är inte den enskilde invandrarens fel. I alla fall inte deras ansvar.

Svenska politiker har under många år skapat den situation vi har idag. Sverigedemokraterna har som enda parti stått vid sidan om och försökt varna för konsekvenserna.

Man har prackat på svenskarna lögner, otrygghet och utanförskap. Trots att man rimligen måste ha förstått att detta projekt skulle stå landet dyrt.

Med ett orimligt högt mottagande av människor från andra länder med motivet att vi behövde alla högutbildade; Norrland var tomt på folk och vi behövde händer i välfärden,

En slapp kriminalpolitik för att det var synd om den kriminella, det var samhället som hade misslyckats – istället för att låta individen som hade brutit mot lag och ordning sitta inburad.

Frikostigt delat ut miljardbelopp i skattepengar och skapat särregler för att dölja den misslyckade migrationspolitiken.

Drivit en integrationspolitik som har byggt på att majoritetssamhället ska anpassa sig, vara toleranta och följsamma för att inte stöta sig eller riskera att uppfattas som fientlig.

Det är svenska politiker, från höger till vänster, som är de skyldiga.

Det är Reinfeldt, det är Löfven, det är Andersson. Det är Miljöpartiet, Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Centerpartiet. Det är också Moderaterna, Kristdemokraterna och Liberalerna som har ansvaret, även om de har nyktrat till på senare tid. Tack och lov.

Och när vi nu sitter runt borden och ska hantera alla problem som har uppstått så är det ingen som vill prata om orsaken. Jag tänker i mitt stilla sinne:

Herregud, här sitter vi och pratar om en utsatt socialtjänst.

Om utmaningarna i skolan.

Kriminalitet och utanförskapsområdena.

Otryggheten på gator och torg.

Ingen kan säga det. Och vi är trötta på att säga det. Men jag kan säga det en gång för alla.

Jo, vi hamnade här för att övriga politiker har öppnat upp för det! En katastrofal migrationspolitik som man inte haft kontroll på. Klen lagstiftning där individer har skrattat åt rättsväsendet och där kallhamrade brottslingar skjuter och spränger så Sverige liknar en krigszon. Men det är politikerna som varit lama, och tänk om någon ändå hade haft modet att lyssna och prata med oss, men alla var paralyserade i sina ringhörnor. Ja, tänk va!

Men nu är vi här, året är 2023 och vi är ju inte snarstuckna, utan vi vet vår roll i politiken och det finns lösningar. Låt oss göra dem nu. Och nu har vi den bästa chansen på länge att vända utvecklingen. Att på riktigt göra något åt det.

Vi sitter fortfarande inte i regering, men vi är en stark röst och kraft i regeringsarbetet och statsbudgeten.

Vi ser en ljusning, en vändning.

Vi har nu en regering som är redo att jobba hårt.

Bara det ger oanade möjligheter.

En regering utan Socialdemokrater!

Visst känns det bra!

Och en regering utan Miljöpartister!

Nu känns det plötsligt ännu bättre!

Sverige har fått en andra chans.

Det är en chans vi tar. Alla timmar på dygnet!

Vi har nu gemensamt lagt ut planerna för en politisk helomvändning.

Vi ska ta vårt land från ett läge av kravlöshet, särregler, orättvisa och försummelse till ett läge av rättvisa, sunt förnuft och ordning och reda.

Vi hör er otålighet. Er frustration om att allt tar tid, att inget händer. Tro mig, tempot är högt och vi står längst fram för att vilja förändra. Men samtidigt vet vi alla att det tar tid att vända den utveckling som tillåtits pågå under alldeles för lång tid.

Lagstiftning tar tid, så är det. Dessutom är det ytterst viktigt att de stora förändringar som görs också blir varaktiga. Att det förestående paradigmskiftet just håller över tid är livsviktigt. Vårt land behöver mer än bra politik som sträcker sig över en mandatperiod. Vårt land behöver lagas, läkas och långsamt bli bättre. Då behövs politiker som långsiktigt – vårdar inte politiker som kortsiktigt river upp gamla sår.

Detta är vad som krävs för att göra Sverige bra.

Vi kommer att göra Sverige bra igen.

För såhär är det.

Framöver kommer det bli svårare att ta del av vår gemensamma välfärd för den inte har rätt till den.

Det kommer bli svårare att gömma sig i skuggorna och stanna i vårt land om man inte har rätt till det.

Tiden när Sverige sågs som landet där rättigheter var ett **smörgåsbord**, och där plikter var en undantagsvara, är över.

Medborgarskapet ska uppvärderas. Det ska krävas goda svenska språkkunskaper och samhällskunskaper, samt att man ska ha uppfört sig på ett hederligt och klanderfritt sätt. Det ska också bli möjligt att få sitt medborgarskap upphävt om man begår grova brott i landet eller har fått det på felaktiga grunder.

Välfärden ska skyddas. Man ska arbeta sig in i det svenska välfärdssystemet och delar ska knytas till medborgarskap.

Det gör att vi kan stärka både välfärden, medborgarskapet och, på sikt, den inre sammanhållningen, grunden på vilket vårt samhälle vilar.

Vi kommer också se till att gangsters sitter inburade så att vanligt hederligt folk kan leva fritt och utan rädsla att riskera att bli skjuten på öppen gata.

Tullen ska skydda våra gränser så att narkotika och människohandel uppdagas och stoppas.

Men det är mycket mer än så som ska göras; värt att nämna är också hälso- och sjukvården.

Vi har stora utmaningar i såväl skola som hälso- och sjukvård. Vi behöver korta köerna till sjukvården och göra den mer effektiv och jämlik över landet. En ökad nationell styrning är angeläget. Vi behöver se till att arbetsmiljön kraftigt förbättras så att personalen trivs och stannar kvar så att vi får kontinuitet och stabilitet.

Det är ett faktum att effektivitet och pengar inte alltid hänger ihop. Trots att tidigare regeringar har satsat miljarder av skattekronor på sjukvården så har utväxlingen varit ganska begränsad. Svenskarna betalar mest för vården och får samtidigt ut minst vård.

Utöver förstärkningar behöver vi därför också titta på hur vi kan öka effektiviteten så att vi kan säkerställa en vård som håller hög internationell klass där patientsäkerheten är i centrum och där trygghet är självklart.

En vård där både vi människor kan kommunicera med varandra och där IT-system delar information så att patientinformation inte faller mellan stolarna. En hälso- och sjukvård där regioner och privata vårdgivare samarbetar så vi blir av med köerna, på riktigt!

Där det helt enkelt ska vara lätt att arbeta och lätt att vara effektiv. Pengar är inte alltid lösningen på allt även om det låter som bra satsningar.

Sveriges äldre har också drabbats hårt, och nu tar vi steg för språkkrav inom äldreomsorgen. För oss är detta helt givet, men också att vård och omsorg ska ges av kompetent personal.

Sverigedemokraternas orubbliga uppfattning är att tandvården måste omfattas av ett högkostnadsskydd och det behöver också bli mer tydligt vad det kostar. Äldre ska premieras. Det är inte rimligt som det är idag att en som vistas i Sverige illegalt betalar 50 kr för tandvård medan Asta, 73, får betala tusentals kronor för samma tandvård. Vi pratar återigen Rättvisa!

Vi behöver också **stärka skolan och elevhälsan på skolorna.** Den psykiska ohälsan inte minst bland unga ökar. En frånvarande elevhälsoverksamhet och svårigheter att nå BUP skapar ohälsa och större problem längre fram i livet. Sverige skriver ut alldeles för mycket antidepressiva läkemedel till unga. Betydligt mer än våra nordiska grannländer. Detta är riktigt dåligt och ett tecken på att vi gör fel. De proaktiva insatserna ska breddas och utvecklas och nu stärker vi socialtjänstens arbete och samarbete med skolorna.

Vi har ju länge beskyllts för att inte stå upp för jämställdheten. Det är givetvis felaktigt. Däremot kan jag inte skriva under på den vänsterfeminism som kommit att sätta tonen.

Låt mig vara tydlig.

Jämställdheten är för oss helt grundläggande och Sverige har varit ett av världens mest jämställda länder. Så är det inte längre. Kulturer som nedvärderar kvinnor och legitimerar våld och förtryck har fått fäste i Sverige och det gör mig illa till mods.

Medan andra partier pratar om kvotering av bolagsstyrelser och föräldrapenning eller hur många kvinnor som är brandmän, så fokuserar vi på aningens viktigare frågor. Otryggheten, kvinnovåldet och det utbredda sexuella våldet för att nämna några saker.

Valet är enkelt för oss och jag vill tro att gemene man instämmer. Vad är viktigast?

Att vi har kvinnliga brandmän eller att kvinnor kan promenera fritt i samhället?

För oss handlar det om att ingen kvinna ska förtryckas i sina egna hem.

Det handlar om att kvinnor **inte** ska förväntas uppträda på ett sätt som ligger i linje med värderingar som över huvud taget inte hör hemma i Sverige.

Det handlar om att kvinnor **inte** ska tvingas gifta sig med och leva med män som dom – utan tvång – aldrig skulle befattat sig med.

Det handlar också om att ingen ska utsättas för brutala gängvåldtäkter med livslånga trauman som följd.

Ingen ska behöva fly för sitt liv från en våldsam relation medan samhället handlingsförlamat står och ser på utan att kliva in och stötta.

Och säg, är det inte märkligt? Samma vänsterfeminister som dag in och dag ut kämpat för att öppna gränserna ännu mer, och få hit män med unken kvinnosyn, det är samma vänsterfeminister som beskyllt oss Sverigedemokrater för att vara kvinnofientliga när vi vill freda kvinnor från kvinnoförnedrande kulturer, före jämn statistik i yrken och uttag av föräldrapenning.

Enligt all logik – enligt all rim och reson – kan slutsatsen bara bli en sak. Alla trovärdiga feminister borde vara sverigedemokrater!

Nu har jag länge i stora drag beskrivit hur Sverige har styrts de senaste åtta åren och hur det har kommit att påverka vår tillvaro. Ökad kriminalitet, otrygghet, överbelastning på välfärden och så vidare.

Trots detta gick Andersson ut och kallade sig patriot på självaste nationaldagen – är det trovärdigt?

Nä, precis! Tror inte det.

För det är ju en sak att vara populist på nationaldagen och kalla sig för något som alla tänkande människor vet att personen i fråga inte är.

Men ändå.

Jag vill att alla ni som minns tillbaka och tycker er känna en längtan av att få socialdemokratins patriotism åter ställer er frågan.

Var det bättre med en regering som hade ett uttalat mål att höja bränslepriserna? Så att skattebetalarna knappt ens har råd att ta sig till jobbet?

Istället sänker vi reduktionsplikten, sänker bränsleskatten och höjer milersättningen för att underlätta för vanligt folk.

Var det bättre med en regering som lade ned fullt fungerande kärnkraft och satte ett stabilt planerbart system ur funktion? Utan att tänka på dess följdeffekter för befolkningen.

Nu rustar vi för kärnkraft och fossilfri energi för att skapa stabilitet, så hushåll får rimliga och förutsebara elpriser.

Var det bättre med en regering som gång på gång förklarat att höga straff för brottslingar inte ökar tryggheten, utan snarare premierat insatser som saft och bulle och "tafsa inte"-armband?

Nu fokuserar vi på att rövare och banditer sitter bakom lås och bom och hanterar dem som de brottslingar de är.

Var det bättre med en regering som tyckte att brottsoffer skulle ut på jakt och jaga sitt eget skadestånd?

Nu vänder vi på kakan och ser till att brottsoffret får sitt skadestånd och slipper ha kontakt med sin förövare.

Var det bättre med en regering som försvarade en ansvarslös invandringspolitik med orden att mitt Europa bygger inga murar? För att kunna stoltsera som det land i Europa som var mest solidariskt, barmhärtigt och godast, oavsett dess konsekvenser.

Nu stärker vi våra gränser och begränsar tillgången till Sverige.

Var det bättre med en regering som på fullt allvar grundade sin politik på att vi i Sverige skulle rädda världen genom att försämra för våra egna medborgare?

Nu prioriterar vi istället den befolkning som vi i vårt uppdrag som politiker fått mandatet att verka för.

Var det verkligen bättre?

Eller fanns det kanske en anledning till att vi fick ett annat valresultat? Det var i grevens tid vill jag påstå.

Det nya laget är på plats och det är ju helt på grund av folkets stöd som vi äntligen kan förändra.

Vi har nu ett digert arbete framför oss.

Sverige ska åter präglas av trygghet, stabilitet och rättvisa och vi har ett stort framtidshopp!

Uppbyggt av tidlösa värden som tillit, gemenskap och sammanhållning.

Vi har ett nu ett stöd bland folket och en majoritet i politiken. Vi är överens om riktningen för visionen i stort. Inte bara för vår egen skull utan för allas trivsel, för våra barns skull och generationer därefter.

Våra vägval, vår vilja och vår värderingskompass idag kommer att vara av helt avgörande betydelse imorgon och för framtiden. Likt tidigare val präglar vår nutid idag.

Kärleken till Sverige är stark. Och vi är många som delar den. Landet har länge brukats på ett felaktigt sätt och dess värde har tagits för givet.

Jag fick tidigt lära mig att vara rädd om det som jag håller kärt. Den som tar något för givet förlorar allt som oftast. Högmod går före fall och makt kan få människan att göra och säga hemska saker.

Sverigedemokraterna är här för att vi genuint har en vilja och en vision. En vilja av välmening och en vision om välstånd. Det vet vi, vår omgivning vet. En stor del av befolkningen vet.

Samhällsdebatten har nyktrat till och vi har nu fått chansen.

En chans vi tar, och med stor respekt inför uppgiften som ligger framför oss!

Nu gör vi verklighet av vår vision.

Nu gör vi verklighet av vår politik.

Vi är här för att vi behövs!

Tack så mycket för att ni lyssnat. Och jag vill önska er alla en jättefin, lugn och skön sommar.

Källa
Manuskript hämtat från almedalsveckan.info (2023-10-14)

Taggar
Almedalen, Politiska tal, Sverigedemokraterna

URI
https://www.svenskatal.se/tale/linda-lindberg-almedalstal-2023